CAMPIONI AI LUMII ŞI AI EUROPEI, MARI PERFORMERI

ÎN IERARHIA CELOR MAI BUNI SPORTIVI ROMÂNI DIN 1977

NADIA COMĂNECI

1977 se află la finişul supermaratonului său de 365 de ture. Cursa, pasionantă, dramatică uneori, ca deobicei de o frumuseţe irepetabilă, v-a fost descrisă in extenso — la momentul potrivit — de cronicari. Şi, iată, sfatul lor s-a reunit, tradiţional, pentru a-i desemna pe cei mai bravi sportivi români ai primului an din ciclul olimpic Montréal-Moscova, pentru a le acorda gratitudinea lor celor ce au dus trena acestei agitate curse.

N-a fost uşor. Discuţiile — veritabile dezbateri de forum — încercau, fireşte fără sorţi de izbîndă, să înghesuie pe cele cite 10 locuri un număr dublu sau chiar triplu de sportivi. Cauza e simplă : **in 1977 tricolorii au cucerit nu mai puţin de 125 de medalii la competiţiile oficiale ale Europei şi ale lumii !** Firească deci dilema, firească deci dificultatea ierarhizării, fireşti deci unele „contestaţii sentimentale"... Dar, să mărturisim, ne dorim întotdeauna asemenea momente de cumpănă. De aceea le dorim sportivilor noştri, alături de urarea **„La mulţi ani !"**, cît mai multe izbînzi în 1978 !

FEMININ

1. **NADIA COMĂNECI** — gimnastică
2. **Ileana Silai** — atletism
3. **Alina Goreac** — gimnastică
4. **Ecaterina Stahl** — scrimă
5. **Carmen Bunaciu** — înot
6. **Teodora Ungureanu** — gimnastică
7. **Florenţa Mihai** — tenis
8. **Maria Cozma** — caiac
9. **Agafia Orlov — Nastasia Nichitov** — caiac
10. **Veronica Jugănaru, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaie, Maria Moşneagu + Elena Giurcă** — canotaj

MASCULIN

1. **VASILE DÎBA** — caiac
2. **Nicu Gingă** — lupte greco-romane
3. **Ivan Patzaichin** — canoe
4. **Ion Draica** — lupte greco-romane
5. **Lipat Varabiev** — canoe
6. **Gh. Nica** — rugby
7. **Radu Voina** — handbal
8. **Ion Păun** — lupte greco-romane
9. **Ion Corneliu** — tir
10. **Cornel Marin** — scrimă

VASILE DÎBA

Un clasament al performerilor anului 1977, şi nu numai al lui, nu poate începe decît cu steaua sportului românesc, cu **Nadia Comăneci**, şi primul rapel nu este acela la palmaresul — incomplet, nu din vina ei — al „europenelor" din acest an, devenite, tocmai prin participarea Nadiei, veritabile „mondiale". Piedestalul Nadiei Comăneci este clădit din har şi sîrguinţă, din admiraţia continentelor, din contribuţia ei la înfrumuseţarea sportului frumuseţii şi graţiei. O recunoaştere mult mai consistentă şi mai semnificativă decît aplauzele cucerite în acest an la concursurile şi demonstraţiile din Europa, America Latină şi S.U.A. o reprezintă — pentru Nadia şi pentru noi — conferirea Medaliei Păcii a Naţiunilor Unite de către Kurt Waldheim, secretarul general al O.N.U. Ideea de sport se înnobilează şi mesagerul ei strălucit nu întîmplător este un sportiv al României socialiste.

Dînd Cezarului ce este al lui, treapta a doua a podiumului a fost oferită unei atlete-exemplu — **Ileana Silai**, exemplu nu numai de longevitate (la 36 de ani este prima performeră a lumii la 800 m şi a treia la 1 500 m), ci şi de sportivitate, de sîrguinţă şi modestie. Un „Oscar al sportului" i s-ar cuveni acestei minunate atlete, exemplu grăitor pentru generaţiile tinere pe care le depăşeşte tocmai pentru a le ridica ştacheta exigenţei. O adevărată Fanny Blakers-Koen a acestor ani, Ileana Silai întruchipează victoria muncii.

Alina Goreac, a treia în ordinea preferinţelor ziariştilor sportivi, aparţine altei generaţii de gimnaste decît a Nadiei, reprezentînd, de fapt, o treaptă a istoriei gimnasticii noastre feminine. Istorie care a început cu Berta Corobeanu. Am retrăit zilele de august ale Universiadei, zilele acelor veşti în torent, zilele celor 12 medalii de aur, dintre care două — la individual compus şi la paralele — au aparţinut Alinei Goreac. O altă medalie — de argint — şi încă una — de bronz — i-au alcătuit un colan posibil de invidiat chiar şi în lumea fetelor gimnasticii noastre.

ALINA GOREAC

Căpitan al echipei de floretă a României, clasată pe locul III la campionatele mondiale de la Buenos Aires, cîştigătoare a „Trofeului Jeanty" la Paris şi clasată pe locul IV în Cupa Mondială (un fel de „Mare Premiu F.I.L.T." al floretei) — iată performanţele pe care **Ecaterina Stahl** le-a pus în balanţa anului 1977. Ce-şi doreşte, la 31 de ani, Cati ? Mai întîi al... doilea copil, pe care-l aşteaptă în aprilie 1978, apoi un loc în echipa pentru J.O. de la Moscova 1980. Este oare puţin ?

De multă vreme — cam de 11 ani dacă memoria nu ne înşeală — o înotătoare n-a mai intrat în topul celor mai bune sportive ale României. Acum 11 ani realiza acest lucru Cristina Balaban — medalie de bronz la „europene". Şi, coincidenţă (oare ?), spre podiumul de premiere al campionatelor europene '77 **Carmen Bunaciu** a fost condusă la Jönköping de Cristina (care cunoştea... drumul), antrenoarea sa. Într-un an, Carmen a îmbunătăţit recordul la 200 m spate cu 5 secunde şi se află la jumătatea drumului : mai are 5 secunde pînă la recordul lumii. La 16 ani orice este posibil.

În mod sigur, la **Teodora Ungureanu** a operat nu numai criteriul performanţei şi al valorii de moment, ci şi cel al încrederii în viitorul foarte apropiat. Colega Nadiei a primit de la ziariştii sportivi un „cec în alb" şi sîntem siguri că Teodora îl va onora. Dealtfel, să fim drepţi, locul IV în Europa — care domină gimnastica lumii — nu este la îndemîna oricui. Şi Teodora îl are.

ILEANA SILAI

Florenţa Mihai — învingătoarea Virginiei Ruzici în singura lor întîlnire din acest an — accede în clasamentul anului pentru victoria sa (împreună cu... Ruzici) la J.M.U., pentru calificarea în finala de la Roland Garros şi, mai ales, pentru intrarea sa în elita tenisului mondial. Şi pentru că între cele două sportive şi prietene diferenţa a fost minimă, **succesul îl vor savura împreună...**

Ierarhia se încheie (...gradat) cu un simplu — **Maria Cozma**, caiac, un dublu — **Agafia Orlov — Nastasia Nichitov**, caiac şi un 4+1 — **Veronica Jugănaru, Aneta Marin, Felicia Afrăsiloaie, Maria Moşneagu** şi **Elena Giurcă**, la canotaj, toate din... împărăţia apelor. Fetele padelelor şi vislelor au cucerit la campionatele mondiale trei medalii de argint şi rîvnesc acum — desigur, îndreptăţit — la cele de aur.

Aşa cum spuneam, alegerea celor 10 (de fapt 15) sportive şi, mai ales, ierarhizarea lor a fost grea. Alte performere ar fi avut şi ele pretenţia (poate şi dreptul) de a figura în acest top. **Maria Alexandru** — sportivă cu o longevitate comparabilă cu a Ilenei Silai, dar cu un palmares mult mai bogat, **Natalia Mărăşescu** — medalie de argint la J.M.U., componentele schifului de 4+1 rame — medalie de bronz la C.M., gimnasta **Anca Grigoraş, Maricica Puică** — atleta curselor superbe — şi încă multe altele au contribuit prin talentul şi sîrguinţa lor, prin performanţele obţinute la întregirea unui bilanţ ce-şi amplifică valoarea prin perspectivele pe care le deschide.

Este evident că nu le-am uitat. Le felicităm şi le dorim succese şi mai mari, care să-i convingă pe „selecţioneri" de necesitatea includerii lor în 10-le anual.

În fine (dar nu în ultimul rînd) se cuvine o menţiune pentru echipa fetiţelor gimnasticii noastre. Aflate lîngă Nadia, aceste veritabile talente care se numesc **Emilia Eberle, Gabi Gheorghiu, Cristina Itu, Marilena Neacşu** şi **Marilena Vlădărău** au ajuns nu numai maestre, ci şi concurente de valoare în oricare întrecere de pe mapamond. Se dovedeşte astfel — şi exemplul ar trebui să fie în atenţia marii mase a juniorilor noştri, a antrenorilor lor — că performanţele sînt accesibile la vîrste din ce în ce mai fragede, condiţia esenţială fiind munca.

Caiacistul **Vasile Dîba** a dominat în anul 1977 sportul românesc prin dubla sa victorie la campionatele mondiale de la Pancearevo. Medaliile de aur la caiac 1—500 şi caiac 1—1 000 m vin de fapt să confirme victoria olimpică de la Montreal, să ne arate un sportiv în plină ascensiune, capabil să-şi mărească aria probelor în care se dovedeşte invincibil. Modest şi conştiincios, dublul campion mondial ne declara pe aeroportul Otopeni : **„Mă bucură, desigur, victoriile de la „mondiale". Mai am însă mult de muncit pentru ca la Moscova să amplific victoria de la Montreal. Şi voi munci !"** În locul declaraţiilor care să sublinieze dificultăţile învinse în drumul spre cele două medalii de aur, în locul vorbelor care să aprindă artificii, în locul zîmbetului omului adulat, gînduri sobre, proiecte de muncă. Este, fără discuţie, şi aceasta o trăsătură de caracter a marelui campion.

NICU GINGĂ

„Hercule de buzunar", **Nicu Gingă**, al doilea la „europene" şi la Universiadă, nu s-a lăsat pînă cînd nu s-a văzut pe treapta cea mai înaltă a podiumului la campionatul mondial, adică acolo de unde poate privi lumea cu semeţie. Purtător al tradiţiilor trintei voinicesti, el a ajuns la o invidiată maturitate tehnică, la măiestre mijloace cu ajutorul cărora îşi poate obliga adversarii din cele patru zări să se încline. Dealtfel, Nicu Gingă a confirmat la Göteborg nu numai talentul şi pregătirea sa, ci şi valoarea şcolii româneşti de lupte greco-romane, şcoală care a dat — şi nu va conteni — nenumăraţi campioni olimpici, mondiali şi europeni.

Bătrînul lup de mare **Ivan Patzaichin**, ajuns la vîrsta cînd aleargă după el reporterii să-i scrie viaţa în cărţi, n-a lăsat „cîrma flotilei de aur". Ba mai mult, a adus şi el metal strălucitor, aşa, ca să fie şi mai preţioasă. Campion mondial la canoe 1—1 000 m şi al treilea la canoe 1—10 000 m, Ivan Patzaichin îşi depune candidatura în continuare cu succes. Omul Deltei simte în fibra sa seva victoriilor şi nu va ceda fără luptă.

Un alt reprezentant al luptelor — dar nu ultimul — ocupă un loc de frunte în ierarhia anului 1977: **Ion Draica.** Campion european de seniori la vîrsta junioratului, campion mondial universitar şi al doilea la „mondiale" — la cat. 82 kg — Draica devine un copil minune. Încă junior (19 de ani), el este cel mai tînăr campion de lupte al României şi, fără îndoială, cea mai mare speranţă pentru viitoarea ediţie a Jocurilor Olimpice. Impunătoarea sa alură, curajul dublat de stăpînirea sigură a arsenalului tehnico-tactic al marilor campioni, dorinţa sa de a munci pentru perfecţionare — iată atuurile care-i deschid drumul spre celebritate.

În acest carusel caiac-canoe — lupte greco-romane, iată-l pe **Lipat Varabiev** — campion mondial la canoe 1—500 şi al doilea la canoe 2—10 000 — al 5-lea în topul ziariştilor. La 27 de ani, sîrguinciosul sportiv din sportul truditorilor îşi vede visul împlinit. Gratitudinea condeierilor sportivi este pe deplin justificată.

Poate că rugbyul — campion european — ar fi meritat mai mult decît un loc 6 pentru căpitanul echipei sale reprezentative, **Gh. Nica.** Un clasament al echipelor l-ar fi adus în frunte, i-ar fi conferit, de fapt, ceea ce merită. S-a socotit însă dificil de constituit o ierarhie a team-urilor, cu reprezentative naţionale şi formaţii de club, soluţia aleasă în extremis dorind să ofere compensaţii. Evident, rugbyul ne va putea mustra în 1978 prin performanţele sale.

Având aceiaşi parametri, situaţia handbalistului **Radu Voina** este totuşi diferită. Deşi figurează în top în calitatea sa de căpitan al echipei naţionale — campioană mondială universitară — şi al formaţiei Steaua — cîştigătoare a C.C.E., el însuşi merită aprecierea unanimă, fiind unul dintre cei mai buni handbalişti ai lumii, poate chiar cel mai bun. Conducător de joc abil, tehnician de mare fineţe, jucător percutant, Radu Voina este un veritabil stîlp al selecţionatei naţionale care — în ianuarie 1978 — se va prezenta la startul unei noi bătălii pentru titlul mondial.

Locul VIII — **Ion Păun**, campion european la cat. 62 kg, campion mondial universitar şi al treilea la C.M., iată un palmares comparabil cu al multor mari vedete, poate chiar mai bun decît al unora dintre sportivii aflaţi înaintea sa în ierarhie. În opţiuni s-a ţinut seama şi de „aglomeraţia" luptătorilor pe spaţiul restrîns al celor 10 locuri. Oricum, Ion Păun merită să se afle printre laureaţi deopotrivă pentru trecutul, prezentul şi viitorul său.

IVAN PATZAICHIN

Ion Corneliu — campion european la pistol viteză — este urmaşul unor mari campioni. Începutul l-a făcut — vă mai amintiţi ? — Ştefan Petrescu la Melbourne, urmînd Tripşa, Roşca et comp. Probă spectaculoasă, poate şi de aceea atît de aglomerată, pistolul viteză solicită însumarea unor multiple calităţi, o pregătire non-stop de-a lungul întregului an.

Ariergarda o asigură — se putea altfel ? — un scrimer. **Cornel Marin** este campion mondial universitar la sabie (individual şi cu echipa) şi medaliat cu argint la „mondiale" (cu echipa).

Ca şi la fete, candidaţii la cele 10 locuri rezervate băieţilor au fost mult mai numeroşi. Au „căzut" **Dudu Georgescu** — în ciuda celor două „ghete de aur" — pentru că l-au... trădat tocmai cronicarii de fotbal ; n-a avut loc nici boxerul **Teodor Dinu** şi nici harnicul şi talentatul gimnast **Dan Grecu** ; lipseşte un voleibalist — dintre cei cu „bronz" la „europenele" finlandeze, luptătorul **Constantin Alexandru** — campion european, halterofilul **Ion Buta** — „bronz" la „europene", atleţii **Paul Copu** şi **Ilie Floroiu** — medaliaţi la J.M.U., lipsesc fireşte mulţi dintre cei peste 100 de performeri ai ţării în 1977.

Pagină realizată de
Hristache NAUM